

VOT PARTICULAR QUE PRESENTA EL CONSELLER DANIEL SIRERA A L'ACORD 15/2020, DE 19 DE FEBRER, DEL PLE DEL CONSELL DE L'AUDIOVISUAL DE CATALUNYA SOBRE L'INFORME DE CONTROL DE COMPLIMENT DE LES MISSIONS ESPECÍFIQUES DEL SERVEI PÚBLIC COMPETÈNCIA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. ANY 2018

Aquest conseller ha votat en contra de "l'Informe en relació amb el compliment de les missions específiques del servei públic de competència de la Generalitat de Catalunya" corresponent a l'any 2018, perquè, d'acord amb el contingut d'aquest VOT PARTICULAR, considera que els mitjans de comunicació que depenen de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) INCOMPLEIXEN algunes de les missions específiques del servei públic que recull l'apartat 3 de l'article 26 de la Llei de la comunicació audiovisual de Catalunya (LCAC).

La primera de les missions específiques del servei públic que han de complir els mitjans de la CCMA fa referència a "l'impuls del coneixement i el respecte dels valors i els principis continguts en la Constitució espanyola (CE), l'Estatut d'autonomia, el dret comunitari originari i els tractats internacionals" (lletra a de l'apartat 3 de l'article 26 de la LCAC).

En aquest sentit, ni TV3 ni el canal d'informació 3/24, ni tampoc Catalunya Ràdio ni Catalunya Informació han contribuït durant l'exercici 2018 a fomentar "el respecte dels valors i els principis continguts en la Constitució espanyola". Durant l'any 2018, no s'ha emès cap reportatge sobre la necessitat de respectar la legalitat constitucional i estatutària ni sobre la importància de mantenir els principis que emanen de la carta magna. És més, des del punt de vista d'aquest conseller, la televisió i la ràdio públiques que depenen de la Generalitat han mantingut durant l'exercici 2018 una línia editorial contrària als principis i valors que reconeix la Constitució. Lluny de traslladar la realitat que configura l'article 2 de la CE ("La Constitució es fonamenta en la indissoluble unitat de la Nació espanyola, pàtria comuna i indivisible de tots els espanyols, i reconeix i garanteix el dret a l'autonomia de les nacionalitats i de les regions que la integren i la solidaritat entre totes elles"), són molts els exemples en què des dels mitjans de comunicació públics s'ha apostat de forma clara pels qui defensen la independència de Catalunya, fet aquest contrari a la mateixa Constitució, a l'Estatut d'autonomia de Catalunya i al dret comunitari.

A més, l'article 1 de la CE assenyalava que "Espanya es constitueix en un Estat social i democràtic de Dret, que propugna com a valors superiors del seu ordenament jurídic la llibertat, la justícia, la igualtat i el pluralisme polític". L'article 14 de la CE, a més, estableix que "Els espanyols són iguals davant la llei, sense que pugui prevaler cap discriminació per raó de naixement, raça, sexe, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social". L'article 24 de la CE reconeix que "Tothom té dret a obtenir la tutela efectiva dels jutges i dels tribunals en l'exercici dels seus drets i interessos legítims, sense que, en cap cas, pugui haver-hi indefensió". Tot i que això és així, són molts els presentadors i col·laboradors habituals de diferents programes de la televisió i la ràdio públiques de competència de la Generalitat, fins i tot dels seus informatius, que es refereixen als polítics i dirigents independentistes en presó provisional com a "presos polítics" i als polítics fugits de la justícia com a "polítics a l'exili". Des del punt de vista d'aquest conseller, les expressions

utilitzades per alguns professionals dels programes informatius de TV3, 3/24, Catalunya Ràdio i Catalunya Informació, en la mesura que introdueixen els conceptes *exili* i *presos polítics*, manquen de rigor, poden confondre l'espectador mitjà i vulneren el principi de veracitat i neutralitat informativa.

No és cert, com se sent constantment en els mitjans de comunicació que depenen de la Generalitat, que la senyora Rovira o els senyors Puigdemont o Comín estiguin “a l'exili”. La realitat és que el Govern català va ser cessat en aplicació de la previsió que estableix l'article 155 de la Constitució i, per tant, no és cert que hi hagi un Govern català “legítim” els membres del qual es troben exiliats a Bèlgica; com tampoc ho és que hagin estat empresonats per les seves idees, en qualitat de presos polítics, en comptes de dir que ha estat en aplicació de la Llei d'enjudiciament criminal en el curs de la instrucció judicial corresponent per haver comès presumptament fets delictius.

En aquest sentit, l'ús del terme *exili* per part dels professionals dels mitjans de comunicació públics que depenen de la Generalitat de Catalunya pretén provocar confusió entre la realitat jurídica i aquesta altra pretesa realitat que, essent inexistente, s'utilitza per reforçar el discurs d'alguns partits polítics que acusen Espanya de no ser un país democràtic. Per tant, l'ús del terme *exili* posa en relleu que la televisió i la ràdio públiques estan transmetent “en benefici de determinats partits polítics” un missatge confús davant el qual la persona espectadora pot arribar a la conclusió falsa que, en efecte, existeix o ha existit un Govern legítim a l'exili i hi ha persecució política dels consellers. Quan els presentadors dels informatius de la televisió i la ràdio públiques utilitzen el terme *exili*, oculten i disfressen la realitat que no existeix ni tal exili, ni una suposada persecució política, sinó una aplicació, pura i simple, de les lleis vigents en un país democràtic, com és Espanya.

Per tant, sembla clar que la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) ha estat negligent a l'hora de vetllar per la vigència dels principis de veracitat i neutralitat que han de regir la televisió pública de Catalunya, incomplint així aquesta missió específica del servei públic.

La segona de les missions específiques del servei públic que han de complir els mitjans de la CCMA fa referència a la “transmissió d'una informació veraç, objectiva i equilibrada, respectuosa amb el pluralisme polític, social i cultural, i també amb l'equilibri territorial” (lletra *b* de l'apartat 3 de l'article 26 de la LCAC).

Al llarg de la seva història, TV3 ha emès diversos reportatges sobre la necessitat que Catalunya sigui independent d'Espanya, entre d'altres “Adéu, Espanya?”, “Hola, Europa” o “1-O”, sense que hagi emès un sol reportatge que defensés la necessitat que Catalunya romangués a Espanya. En aquest sentit, l'evidència d'aquests fets ha dut el Consell de l'Audiovisual de Catalunya, mitjançant l'Acord 27/2018, de 7 de març, a “instar TV3 que, en compliment de les missions del servei públic, i atenent al debat polític existent a la societat catalana, [...] els documentals d'autor o de tesi que emeti, en el seu conjunt, responguin a més d'un punt de vista i ofereixin els diferents posicionaments de la societat catalana”, cosa que no va fer durant l'any 2017.

Un altre exemple de manca de neutralitat és el tracte que els mitjans que depenen de la CCMA atorguen a entitats que propugnen la independència de Catalunya davant aquelles associacions que defensen la Constitució i l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. Per posar un exemple, l'any 2018 TV3 va realitzar 3 entrevistes a membres de les associacions que defensen la Constitució i l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, davant les 62 entrevistes que va realitzar a membres de les entitats que defensen la independència de Catalunya.

A Catalunya Ràdio, i en aquest mateix període, les associacions que defensen la Constitució i l'Estatut d'Autonomia de Catalunya van ser entrevistades 2 vegades, davant les 63 entrevistes que va realitzar a membres de les entitats que defensen la independència de Catalunya.

Altres exemples que, des del punt de vista d'aquest conseller, posen de manifest que TV3 no ha complert amb les missions de servei públic durant el 2018 són, per exemple, el tractament informatiu que TV3 va realitzar el 9 de març de 2018 sobre la filtració dels comentaris masculistes de l'exsecretari d'Hisenda de la Generalitat de Catalunya i diputat d'ERC al Parlament de Catalunya, Lluís Salvador, en què es va ometre deliberadament el contingut de la conversa en la qual el polític deia que per escollir consellera d'Ensenyament s'havia de buscar a "la que tingués les mamelles més grosses". Qui té la responsabilitat d'informar no pot donar per suposat que l'audiència ja coneix una part, en aquest cas essencial, de la notícia. Com a conseqüència d'aquesta mancança, el resultat final no és prou entenedor per al receptor de la informació. És a dir, es deixa de complir la funció encomanada als serveis informatius de la televisió pública i, a més, es fa de manera volguda i no pas involuntària.

Tampoc compleix amb les missions de servei públic, des del meu punt de vista, que l'espai "Qui és el jutge Llarena" emès al programa *Tot es mou* de TV3, el 26 de març, reproduís un tuit on una dona va assenyalar la identitat i el lloc de residència de la dona del jutge Pablo Llarena tot dient: "La dona del fill de puta de Llarena és [...], directora de l'Escola Judicial a Vallvidrera (al costat de l'Observatori Fabra). Viu a Sant Cugat (on ve el fdp els caps de setmana). S'ha de difondre perquè han de saber que no podran anar pel carrer a partir d'ara". Aquest conseller considera que un mitjà públic hauria de ser molt curós i evitar l'aparença de ser altaveu d'actuacions com les que he descrit.

És per aquests motius que considero que el Consell de l'Audiovisual de Catalunya hauria d'haver aprovat un acord en què s'assenyalés que els mitjans de la CCMA NO VAN COMPLIR AMB AQUESTES MISSIONS ESPECÍFIQUES DE SERVEI PÚBLIC.

Barcelona, 19 de febrer de 2020

[...]